
Auca del flabiol

1. Aquí teniu l'auca
la del flabiol,
que és un instrument
rústic com ell sol.

2. Es toca bufant,
per tant és de vent.
El sec, el de sempre,
és el més corrent.

3. També hi ha el de cobla
que duu quatre claus
i altera les notes
en diferents graus.

4. Fet de fusta o canya
porta vuit forats:
cinc que són a sobre
i tres d'amagats.

5. Segons els que tapes
sona greu o agut,
cosa que no passa
tapant un embut.

6. Té un pam de llargada
o una mica més,
i amb la mà s'aguanta;
ves, que no et caigués!

7. Perquè soni amb gràcia
cal fer córrer els dits
i estar per la feina
amb els cinc sentits.

8. El flabiolaire
més habitual,
amb l'altra mà toca
un petit timbal,

9. amb què marca el ritme
més ràpid o lent
de la melodia
que fa aquell moment.

10. En tota sardana
sempre es fa sentir
i dóna l'entrada
amb el tamborí.

11. Si aprens a tocar-lo
i ho fas amb encert
tard o d'hora un dia
faràs un concert.

12. Podràs fer gatzara
al costat dels nans,
i al mig de la plaça
fer ballar els gegants.

13. En el ball de cintes
o bé el de bastons
aquells que et segueixin
faran saltirons.

14. Fins i tot a Arbúcies,
tu i el teu veí
a una gran trobada
podreu assistir.

15. ¿Saps que a Folgueroles,
en Pep Verdaguer,
dit en «Roviretes»,
un mestre en va ser?

16. «I que bé que sona!»
li deia tothom.
Per això una plaça
avui té el seu nom.

Joan Vilamala, 2013